

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและสภาพปัญหา

ระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยนับตั้งแต่ได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ให้ยกเลิกทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534 และแก้ไขเพิ่มเติมไปสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งถูกยกเลิกโดยมาตรา 3 และมาตรา 52 ให้มีอำนาจหน้าที่ และการแบ่งส่วนราชการเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 โดยเป็นสำนักงานหนึ่งจากหกสำนักงานของการแบ่งส่วนราชการในส่วนกลางของกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เรียกว่า “(5) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” นับว่าเป็นการปรับปรุงกระทรวงศึกษาธิการให้มีหน่วยงานใหญ่โตเพิ่มมากขึ้นแทนที่จะทำให้เล็ก เกิดปัญหารูปแบบการบริหารจัดการที่เป็นคณะกรรมการ การกำหนดนโยบาย การออกกฎกระทรวง การปฏิบัติตามระเบียบของกฎหมายต่างๆ เกิดความล่าช้าไม่คล่องตัวหาผู้รับผิดชอบในการตัดสินใจไม่ได้ ซึ่งเดิมกระทรวงศึกษาธิการก็มีปัญหาการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ก่อนแล้ว เมื่อนำทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐระดับอุดมศึกษามารวมกันก็ยิ่งก่อให้เกิดปัญหาส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาของชาติมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้ชัดเจนจากการปรับข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษาเข้าสู่ระบบแห่งเกิดความล่าช้าเกือบถึง 2 ปี ซึ่งระยะเวลาที่ผ่านมาจะไม่สอดคล้องกับเหตุผลในกฎหมายฉบับนี้ที่อ้างในการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ในครั้งนี้ ที่ว่า เพื่อให้สามารถกำหนดเป้าหมายและทิศทางการปฏิบัติงานของส่วนราชการที่มีความเกี่ยวข้องกันให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งจะเป็นการลดค่าใช้จ่ายในส่วนงานที่ซ้ำซ้อนกัน เมื่อจัดส่วนราชการใหม่ให้สามารถปฏิบัติงานได้แล้วจะมีผลทำให้แนวทางความรับผิดชอบของส่วนราชการต่างๆ มีเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งจะสามารถปรับปรุงการทำงานของข้าราชการ

ให้มีประสิทธิภาพในระยะต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเป็นเจตนารมณ์ของผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เรียกว่า “ปฏิรูปการศึกษา” ที่เกิดผลความล้มเหลวในระบบการศึกษาของชาติในทุกระดับจนครู อาจารย์ ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนเด็กนักเรียน นักศึกษา เพราะต้องใช้เวลาไปกับการประชุม สัมมนา ทำรายงานตามเกณฑ์ตัวบ่งชี้ ตัวชี้วัด คุณภาพ มาตรฐานการอุดมศึกษาต่างๆ ที่ตั้งองค์กรตรวจสอบขึ้นมาตามกฎหมายอย่างมากมายซ้ำซ้อนหลายหน่วยงานทั้งในระบบการศึกษา การบริหารจัดการ รวมถึงการใช้พลังงาน ซึ่งเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จนการสำรวจล่าสุดพบว่าภาวะเด็กไทยไม่รู้หนังสืออ่านไม่ออก เขียนไม่ได้เป็นสถิติที่เพิ่มสูงขึ้นทุกปี ทำให้เยาวชนไทยหันไปใช้ และสนใจเกี่ยวกับการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งเป็นปัญหาทำให้เด็กติดเกมส์ ติดการพนันบอล เทียวสถานบันเทิงมากกว่าจะสนใจการศึกษาหาความรู้ จนต้องรณรงค์ให้เป็นปีแห่งการรักการอ่านหนังสือให้มากขึ้น กระนั้นก็ตาม สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ก็ยังมียุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 จะมีผลทำให้มีการเปิดเสรีทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประชาคมอาเซียนซึ่งจากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) โดยดูจากจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคาม และอุปสรรคแล้ว พบว่า ประเทศไทยยังมีจุดอ่อนอยู่มาก เช่น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของการศึกษาในประเทศไทย ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่นขาดความรู้ความสนใจในเรื่องการเปิดเสรีการค้า การบริการ ทำให้ขาดการเตรียมพร้อมในการรองรับการเปิดเสรีการค้า การบริการด้านการศึกษา สถาบันอุดมศึกษา นุคลากร และนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามีคุณภาพไม่เท่าเทียมกัน เป็นต้น (สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553, หน้า 64) ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าวิตกอย่างยิ่งว่าจากบทเรียนของไทยในอดีตก่อนในปี พ.ศ. 2540 ที่ประเทศไทยเปิดเสรีทางการเงิน ส่งผลให้สถาบันทางการเงินของไทยหลายๆ แห่งต้องปิดกิจการลงซึ่งเป็นผลจากความล้มเหลวในการไม่สามารถแข่งขันกับทุนต่างชาติได้ ซึ่งเป็นทุนขนาดใหญ่ที่เข้ามาทุ่มเพื่อเก็งกำไร เกิดภาวะล้มละลายกัน

ทั่วไป ผู้ถือหุ้นกลายเป็นคนต่างชาติ ต้องมีการออกกฎหมายฟื้นฟูกิจการเป็นการแก้ปัญหาผู้ประกอบการของไทยกันอย่างทั่วถึงมาแล้ว ดังนั้น การเปิดเสรีทางการศึกษาของไทยก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่รอวันปิดกิจการของสถาบันอุดมศึกษาไทยในอนาคตซึ่งปัจจุบันก็มีการแข่งขันกันรับนักศึกษาเข้าเรียนอย่างชัดเจนอยู่แล้ว

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ย่อมได้รับผลกระทบดังกล่าวนี้อย่างแน่นอน สภาพปัญหาในปัจจุบันที่เห็นได้ชัดคือ จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มาสมัครลงทะเบียนเข้าเรียนมีจำนวนลดลงเหลือประมาณห้าหมื่นถึงหกหมื่นคนเท่านั้นในแต่ละปี และมีแนวโน้มที่จะลดลงเรื่อยๆ ในปีต่อไป ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับอดีต ในปี 2520 มีนักศึกษาสมัครเข้ามาเรียนเกินกว่าแสนคน จนสถานที่ที่หัวหมากไม่เพียงพอกับการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมของนักศึกษา จึงเป็นเหตุผลให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงต้องขออนุมัติคณะรัฐมนตรี จัดตั้งวิทยาเขตบางนา ขึ้นในปีต่อมา จนถึงในปี พ.ศ. 2540 เกิดภาวะเศรษฐกิจฟองสบู่แตก ผู้ประกอบการล้มละลาย คนตกงานจำนวนมากจึงเป็นผลพวงทำให้จำนวนนักศึกษาลดลงมาตามลำดับ

ผลกระทบของปัญหาจากสาเหตุดังกล่าวทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาที่เกยรุ่งเรืองในอดีตลดน้อยลง นักศึกษาไม่ค่อยสนใจกิจกรรมที่สร้างสรรค์ สังคมประโยชน์ส่วนรวม การออกค่ายพัฒนาชนบทมีน้อยหรือไม่มีเลย กลับไปสนใจเรื่องส่วนตัวเกี่ยวกับการประกวดร้องเพลงกับค่ายเพลงดังที่มีสีสันบันเทิงมากกว่าปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม นับเป็นวิกฤติการอุดมศึกษาไทยที่นักศึกษาชอบศึกษาแต่กระบวนวิชาที่ง่ายๆ ส่วนวิชาที่เป็นพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นวิชาที่เข้าใจยาก ทำให้นักศึกษาสนใจน้อย ซึ่งมีผลกระทบทำให้จำนวนนักศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โดยเฉพาะสาขาคณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ชีวะ เคมี มีจำนวนลดลงอย่างมากมาย ในปัจจุบันนักศึกษาสนใจศึกษาในสาขาสังคมศาสตร์มากขึ้น โดยเฉพาะ สาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ซึ่งนักศึกษามีความคิดว่าเรียนง่าย จบการศึกษาแล้วหางานทำง่าย มีรายได้สูง ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้การจัดการศึกษาของชาติไร้ทิศทาง ทำให้ประเทศชาติขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ ที่จำเป็นต้องใช้ในการพัฒนาประเทศชาติให้

เจริญรุ่งเรืองและความต้องการแรงงานที่มีประสิทธิภาพด้านวิทยาศาสตร์ในอุตสาหกรรม และในหน่วยงานราชการ ในประชาคมอาเซียน เน้นการศึกษาที่ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาต่างๆ เพื่อพัฒนาประเทศให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง เช่น ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ เวียดนาม เป็นต้น

วิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงได้เล็งเห็นความสำคัญเรื่องนี้เมื่อสังคมเปลี่ยนไป ความต้องการในกิจกรรมของนักศึกษา เปลี่ยนไปจากที่นักศึกษาเคยเป็นผู้จัดกิจกรรมเองกลายมาเป็นบุคลากรของวิทยาเขตบางนา เป็นผู้ขออนุมัติจัดขึ้น โดยตั้งเป้าหมาย ตัวชี้วัดโดยให้นักศึกษาเป็นผู้เข้าร่วม แต่ก็ยังไม่มีการวิจัยเชิงสำรวจอย่างจริงจังในการออกแบบสอบถาม ความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ มีเพียงแต่การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการด้านกีฬา (วิจัย วงษ์ทอง, 2551) จึงเป็นการศึกษาต่อเนื่องจากเรื่องดังกล่าวให้มีผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จากผลกระทบของปัญหาที่มาจากสาเหตุดังกล่าวข้างต้นย่อมแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าใน เรื่องความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่จัดโดยวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง นั้น ถือเป็นปัญหาที่มีความสำคัญที่จำเป็นจะต้องทำวิจัยเป็นกรณีพิเศษให้สอดคล้องกับพันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในประเด็นยุทธศาสตร์: ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา กลยุทธ์ที่ 12 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 วิทยาเขตบางนา: พัฒนามาตรฐานของการสนับสนุนการเรียนการสอน การประกันคุณภาพการศึกษา กลยุทธ์ที่ 8 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ผู้วิจัยในฐานะที่สนใจและรับผิดชอบในเรื่องความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่จัดโดยวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งนอกจากจะเป็นหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอนแล้วจำเป็นจะต้องทำวิจัยสถาบัน เพื่อจะได้นำผลงานวิจัยมาใช้เป็นกรอบแนวความคิดแก้ไขปัญหา กำหนดนโยบาย ประกอบเป็นข้อมูลในการตัดสินใจของผู้บริหารในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ที่จัดโดยวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ที่จัดโดยวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม เพศ อายุ และคณะที่ศึกษา
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ที่จัดโดยวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีสถานภาพต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่จัดโดยวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ก. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2553 ของวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 73,661 คนไม่นับรวมนักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาเป็นรายกระบวนวิชาเพื่อเตรียมศึกษาปริญญาตรี (Pre-Degree) (สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล, ส่วนระเบียบและสถิติ ศูนย์บริการวิชาการและสนเทศ, มกราคม 2554, หน้า 2)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2553 ที่มาเรียนที่วิทยาเขตบางนา และมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรโดยใช้ตาราง Taro Yamane' (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550, หน้า 49) ที่มีขนาดความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อน ± 5 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 397 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอ

กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 590 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) แยกตามคณะ แต่บางคณะมีจำนวนนักศึกษาน้อย เมื่อเทียบเป็นสัดส่วนแล้ว ไม่สามารถเป็นตัวแทนประชากรที่น่าเชื่อถือได้อย่างแท้จริงจึงขอเพิ่มการสุ่มตัวอย่าง คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นคณะละ 50 คน รวมแล้วเป็นจำนวน กลุ่มตัวอย่าง 590 คน ตามตาราง ดังนี้

คณะ	จำนวนนักศึกษาใหม่ ประจำปี 2553 จำแนกตามคณะ	สัดส่วนการสุ่ม ตัวอย่างแบ่งตามคณะ	การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยขอกำหนด เพิ่ม
นิติศาสตร์	16,604	89	89
บริหารธุรกิจ	13,988	75	75
มนุษยศาสตร์	9,697	52	52
ศึกษาศาสตร์	5,716	31	50
วิทยาศาสตร์	2,349	13	50
รัฐศาสตร์	23,024	124	124
เศรษฐศาสตร์	784	4	50
เทคโนโลยีสื่อสาร	1,133	6	50
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์	366	3	50
รวม	73,661	397	590

ข. ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ คณะที่กำลังศึกษาอยู่
2. ตัวแปรตาม คือ ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่จัด โดยวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่
 - 1) ด้านบริการทางวิชาการ
 - 2) ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ

- 3) ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม
- 4) ด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และศิลปวัฒนธรรม
- 5) ด้านนันทนาการ

3. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2553 ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 73,661 คน (สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล, ส่วนระเบียบและสถิติ ศูนย์บริการวิชาการและสนเทศ, มกราคม 2554, หน้า 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความต้องการของนักศึกษา หมายถึง ความแตกต่างของสภาพความคาดหวังที่มีค่ามากกว่าสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาที่มีความต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษา ที่มาเรียนที่วิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สมัครเข้าเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 73,661 คน ไม่นับรวมนักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาเป็นรายกระบวนวิชาเพื่อเตรียมศึกษาปริญญาตรี (Pre-Degree)

กิจกรรม หมายถึง กิจกรรมนักศึกษาที่วิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหงจัดขึ้น เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเป็นประสบการณ์ในการพัฒนาทั้งใน ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และด้านวิชาการ โดยมีความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมและเพิ่ม ประสบการณ์ นอกเหนือจากการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ และการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบริการทางวิชาการ 2) ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ 3) ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม 4) ด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และศิลปวัฒนธรรม 5) ด้านนันทนาการ

สถานภาพ หมายถึง สถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ และ ขณะที่กำลังศึกษาอยู่

ข้อเสนอแนะ หมายถึง ความคิดเห็นในเรื่องปัญหาของนักศึกษาที่เสนอแนะเกี่ยวกับ การจัดบริการด้านกิจกรรมโดยการตอบแบบสอบถามปลายเปิด

วิทยาเขตบางนา หมายถึง หน่วยงานที่จัดตั้งภายในวิทยาเขตบางนา ได้แก่ กองงานวิทยาเขตบางนา หอสมุดฝ่ายวิทยาเขต งานโสตทัศนูปกรณ์ สำนักเทคโนโลยี การศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อายุ หมายถึง อายุของนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดกิจกรรมของวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. น้อยกว่า 18 ปี
2. 18-21 ปี
3. 22-25 ปี
4. มากกว่า 25 ปีขึ้นไป

คณะที่กำลังศึกษาอยู่ หมายถึง คณะที่ศึกษาอยู่ในปัจจุบัน แบ่งเป็น 9 คณะคือ

1. คณะนิติศาสตร์
2. คณะวิทยาศาสตร์
3. คณะบริหารธุรกิจ
4. คณะรัฐศาสตร์
5. คณะมนุษยศาสตร์
6. คณะเศรษฐศาสตร์
7. คณะศึกษาศาสตร์
8. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
9. คณะพัฒนาศาสตร์พยาบาล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบข้อมูลความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่จัดโดยวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. ทำให้ทราบข้อมูลการเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่จัดโดยวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. ทำให้ทราบข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่จัด โดยวิทยาเขตบางนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง